

ביצה פרק ראשון ביצה

עין משפט
ור Mazone

ב' י' ביצה פרק ראשון ביצה
ב' י' ביצה פרק ראשון ביצה

הכחך לפלגו גננתם וככללים לדלפערן ויל' דנוקין חען מסוס רכזתה דצ'ה דלאפ' נומחנן דעלטמלה פלייגי דמעועל להעילן כל הפתמייס מהתהים קאנן מיניה לצע'ה דלטת נאקו צוילרי קימי מנקחת כsummת צוית ולו פמחייס הרכז דכונת טמחייס סה ייכע נטמימל נטמאו יו'ט כסמוועילן נאחו פתמה קונדר קאנצ'ה ממחלה לנטפו נטלה לדע סס ויל' נגן שעטלו פתמה חדך וסווילו רמת דלען ציך נירלה (א) ע' מייל דנטאל זמת צמתקומו:

אבל הוכא דליך אדר נועץ לא אי נמי עד כאן לא אמרוי ב"ה הכה אלא כיוון דሞקצת הוא בעומר ואומר זה וזה אני גוטל סג'י אבל החט לא אלא אי קשיא הא קשיא (ב) ש אומרים אין נומלין את העלי לנצח עליו בשור וב"ה מהוריין אלמא גובי שמחה יו'ט ב"ש לחומריא וב"ה להקלא ורמנהי השוחט היה וועף ב"ש וכו' אמר רבינו יהונן מוחלפת השיטה מאמי דלמא לא היה עד כאן לא אמרוי ב"ש החט אלא היכא דאיכא דרך נועז אבל היבא דליך אדר נועץ לא אי סגלי ב"ש סקוק נטפטולו ומאפי' לוג'ר גופו צמיך נגוז לכלי נמלחהה סמותלה קיסו: טוות לעי עליו. וו' על פי חמלגההו נולקוק מומחה קעוע. סופאפעט צויס טווע: פנוי קדוויסן. למ' יטמונו גמוקס דרייקט דרגיליס צויס זרכ' עזוד שמתעד ע"י דילדיקס: כ"ה מספיין. קם' י"ד מסוס סמחט יוס טווע דליה למ' שריט לייז למ' חמיט: נונגס עלי. כן סיטט צ'זטמאס צוותא צבידעס על גז'

הגהות הב"ח

נמי עד כאן לא אמרוי ב"ה הכא אלא דאיתא תורה כל' עליו אבל החט לא אלא או קשיא בא"ש אומרים אין נתנוין את העור לפני הדרותן ולא יגיהנו אלא אם כן יש עליו כוית בשער וב"ה מתוין אלמא גבי שמחת يوم טוב ב"ש לחומרא וב"ה לקלוא ורמינויה השוחט היה ועוף ביום טוב וכו' אמר רבי יוחנן מוחלפת השיטה ממשאי דלמא לא היה עד כאן לא אמרוי ב"ש החט אלא היכא דאיתא דקר נועץ אבל היכא דליך דקר נועץ לא אי נמי עד כאן לא אמרוי ב"ה הכא אלא דחויז למוגן עליה אבל החט לא אלא או קשיא הא קשיא בא"ש אומרים אין מסלקין את התריסין ביום טוב וב"ה מתוין אף להחוויי אלמא גבי שמחת יו"ט ב"ש לחומרא וב"ה לקלוא ורמינויה השוחט היה ועוף ביום וכו' בשלמא ב"ש אביה שמאי לא קשיא החט דאיתא דקר נועץ הכא ליכא דקר נועץ אלא ב"ה אביה הלל קשיא אמר רבי יוחנן מוחלפת השיטה (אי נמי) עד כאן לא אמרוי בית הלל הכא אלא משום ר' דין בנין בכלים ואין סתורה בכלים אבל החט לא: מתרני ב"ש אומרים לא ימול אלא ב"כ גנען מבודו יומם וב"ה אומרים עמוד ואומר זה וזה אני וגמל: גמ' אמר רב חנן ברامي מהולוקה בברוכה ראשונה בר"ש סברוי גורנן דלמא אתי לא מלוכי וב"ה סברוי לא גורנן אבל בברוכה שנייה דבריו הכל בעומו ואומר זה וזה אני גוטל סגיא וב"ה למה ליה למיניך זה וזה אני גוטל למא מכאן אני גוטל לakhir וכי תימא ב"ה לית ליה ביריה וחתן יהמת בבניה ולוי פתחים הרבה قولן טמאים נפתח אחד מהן הוא טמא וכולן טהוריןحسب להוציאו באחד מהן או בחלהן שיש בו ארבעה על ארבעה מצלת על כל הפתחים قولן ב"ש אומרים והוא שחשב להוציאו עד שלא ימות המת וביתו הלויל אמורים א' אף משימות המת היא אחתר עלה אמר רבכה לתרה את הפתחים מכאן ולהבא וכו' אמר רבי אושעיא לתרה את הפתחים מכאן ולהבא מכאן ולהבא אין למפרע לא רבא אמר לעולם למפרע והכא היינו טעה מא מטלטל ושבק מטלטל ושביק وكא מטלטל מידי דלא חי ליה וזה אמרת בעומד ואומר זה וזה אני גוטל סגיא והני מייל מערב יו"ט

הנחות מהר"ב
רנסבורג

לעוי רשי
קוביד' [קוביד' א]
להקה.

מוסף תוספות

א. שבכון מורה לבריתeshva ואם תלמידים פלטפורט או לא. דשא. ב. שיש אז מאשה דומנה לטהרה משעת פרחיה. צעה. ג. שאם נאכל המת והרין, נגן שאכלו כלבים שם. כל מהותם טמאים הילולים. שעמדו שם קון טמאים לא ותועל להן פרחיה אדור מהם לטהרה, ואימתי מוגלאת הפיחיה בוכן שפהח נגיד שפהח שם דארמיי מיקן עתדי להציגו, אבל כון שאין המת שם לא ותועל להן פרחיה לטהרה. ומי. יי. 7.